

Προς τη διοίκηση του νοσοκομείου "Ελπίς",

Σας στέλνω το παρόν email επειδή θα ήθελα να πω ένα τεράστιο "ευχαριστώ" στην ομάδα του κέντρου εμβολιασμού του νοσοκομείου σας, "Ελπίς" γιατί όπως λέει και το όνομα του νοσοκομείου μου έδωσε ελπίδα ότι υπάρχουν άνθρωποι στην ελληνική κοινωνία και πραγματικότητα που εμφορούνται από αξίες όπως η αλληλεγγύη και η προσφορά προς τον πάσχοντα.

Συγκεκριμένα, τον Μάρτιο ανακάλυψα ότι πάσχω από πολλαπλή σκλήρυνση (αυτοάνοσο νευρολογικό νόσημα) το οποίο μου δημιούργησε μεγάλο πρόβλημα κίνησης σε όλο το σώμα. Πήρα κορτιζόνη για ενάμιση περίπου μήνα ωστόσο στη συνέχεια έπρεπε άμεσα να ξεκινήσω αγωγή ιντερφερόνης ώστε να μην ξαναέχω πρόβλημα. Επειδή όμως βρίσκομαι σε ανοσοκαταστολή ήταν αναγκαίο να κάνω το εμβόλιο για τον κορωνοϊό επειγόντως και μετά να ξεκινήσω περαιτέρω τη θεραπεία. Ως ευπαθές άτομο πλέον δικαιούμουν να κάνω το εμβόλιο την τρέχουσα περίοδο ωστόσο το συντομότερο ραντεβού που βρήκα ήταν 20 μέρες μετά το τέλος της αγωγής κορτιζόνης πράγμα που σήμαινε ότι θα έπρεπε να καθυστερήσω την αγωγή με όποια συνέπεια για την υγεία μου. Ρωτήσαμε σε πολλά κέντρα εμβολιασμού αν υπάρχει τρόπος να κάνω το εμβόλιο ως επείγουσα περίπτωση, στον Προμηθέα και στο Σισμανόγλειο νοσοκομείο και η απάντηση ήταν αρνητική και αρκετά περιφρονητική λες και κάναμε κάποια παρανομία εις βάρος του ελληνικού συστήματος υγείας.

Απευθυνθήκαμε ως έσχατη λύση στο Ελπίς μέσω μια οικογενειακής φίλης που εμβολιάστηκε εκεί και η κυρία Κοντογιάννη στην οποία μίλησε για μένα η φίλη μας δέχτηκε με χαρά να κάνει το καθήκον της, να συντάξει ένα κείμενο προς το Υπουργείο Υγείας στο οποίο περιέγραφε την κατάσταση μου και συνεννοήθηκε την επόμενη μέρα να έρθω στο νοσοκομείο να εμβολιαστώ. Η ίδια δήλωσε όταν την συνάντησα για να της εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου "έκανα το καθήκον μου, όλες οι κινήσεις ήταν νόμιμες". Και της απάντησα ότι έχω απευθυνθεί ήδη σε δύο μεγάλα κέντρα στα οποία η συμπεριφορά των ανθρώπων ήταν απαράδεκτη επομένως αυτό που η ίδια θεωρεί δεδομένο δεν είναι. Κα φυσικά την ευχαρίστησα για πολλοστή φορά. Πέρα από την κυρία Κοντογιάννη όμως όλο το προσωπικό ήταν εξαιρετικά φιλικό απέναντι μου, μια νοσηλεύτρια μάλιστα που έχει την ίδια νόσο με εμένα μοιράστηκε την εμπειρία της μαζί μου και μου μίλησε μέσα από την καρδιά της. Η γνήσια καλοσύνη και ζεστασιά αυτών των ανθρώπων με συγκίνησαν τόσο που έβαλα τα κλάματα. Και τώρα που σας γράφω αυτό το email χαμογελάω γιατί ενώ τη μια μέρα είχα απελπιστεί με το ελληνικό σύστημα υγείας την άλλη γέμισα ελπίδα ό υπάρχει μέριμνα για κάποιες ιδιαίτερες περιπτώσεις όπως η δική μου χάρει σε όλους αυτούς τους ανθρώπους που μου συμπεριφέρθηκαν με τον καλύτερο τρόπο. Τους ευχαριστώ και πάλι. Είναι η απόδειξη ότι δεν πρέπει να χάνουμε την ψυχική μας δύναμη και πάντα να παλεύουμε γιατί θα βρεθεί κάποιος να μας καταλάβει στις δυσκολίες μας και να μας στηρίξει. Τους ευγνωμονώ και εύχομαι μέσα από την καρδιά μου για αυτούς όλα τα καλά.

Με μεγάλη εκτίμηση,

Αποστολάρα Γλυκερία